

KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Chúa nhật – Tiết hai buổi sáng)

Sứ điệp 8

Khôi phục chức tế lễ cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Khải. 1:5-6; 5:9-10; 1 Phi. 2:5, 9; Êph. 2:21-22; 3:16-17a

I. Sự khôi phục của Chúa được nhận biết bởi chức tế lễ; thực ra, sự khôi phục của Chúa là khôi phục chức tế lễ – Xa. 3:1-5; 6:12-13; Agh. 1:8, 12:

- A. Với chức tế lễ, luôn có sự thất bại về phía con người và sự khôi phục liên tục về phía thần thượng:
1. Chúa Jesus, tức Thầy tế lễ, đã đem chúng ta vào trong chức tế lễ của Ngài qua sự cứu chuộc của Ngài – Khải. 1:5-6; 5:9-10.
 2. Toàn Hội thánh cần phải là chức tế lễ; tuy nhiên, chức tế lễ này đã bị đánh mất và bị thay thế bởi hệ thống giáo phẩm–giáo dân – 2:6, 15.
 3. Sự khôi phục của nếp sống Hội thánh là khôi phục lại chức tế lễ thật; chúng ta cần phải được khôi phục vào trong chức tế lễ này, tức là chúng ta cần được đem trở về với sự tương giao đích thực với Chúa – 1 Cô. 14:26; 1:9; 1 Gi. 1:3.
 4. Sự khôi phục của Chúa là vấn đề về chức tế lễ, chứ không phải là vấn đề về công tác, phong trào, hoặc làm những điều nào đó cho Chúa.
 5. Trách nhiệm của chúng ta không phải là quan tâm đến bất kì công tác nào; trách nhiệm của chúng ta chỉ đơn thuần là chăm sóc chức tế lễ bằng cách học tập để được Chúa sở hữu và chiếm hữu cho đến khi chúng ta được đổ đầy, dầm thấm và thấm dầm Ngài – Êph. 3:16-17a, 19.
- B. Điều Chúa cần ngày nay là một nhóm người được đem vào trong sự hiện diện của Ngài và thậm chí vào trong chính Chúa cho đến khi họ trở nên một với Ngài – Hê. 10:19; 2 Cô. 3:18; Gi. 17:22, 24.
- C. Khi Chúa có một chức tế lễ như vậy, tức một vương quốc các thầy tế lễ, thì Ngài sẽ tự do tuân chày và thực hiện ý chỉ của Ngài để hoàn thành mục đích đời đời của Ngài – Xuất. 19:6a; Khải. 1:5-6; 5:9-10; 4:11; Êph. 1:5, 9, 11; Phi. 2:13.

II. Việc xây dựng nhà của Đức Chúa Trời có liên quan đến chức tế lễ và tùy thuộc vào chức tế lễ – Xuất. 19:6a; 25:8-9; Xa. 6:12-13; 1 Phi. 2:5:

- A. Việc xây dựng Hội thánh tùy thuộc vào các thánh đồ có mang lấy chức tế lễ trước mặt Đức Chúa Trời hay không – Khải. 1:5-6; 6:9-10.
- B. Chức tế lễ giữ vững cho việc xây dựng Hội thánh; nếu không có chức tế lễ thì không thể xây dựng Hội thánh.
- C. Nếu chúng ta sẵn sàng tiến đến với Đức Chúa Trời, tương giao với Đức Chúa Trời, sống trước mặt Đức Chúa Trời, và để cho Đức Chúa Trời tuân chày qua chúng ta, thì chúng ta sẽ vui hưởng những điều phong phú của Đấng Christ và biểu lộ vinh hiển của Đấng Christ cách đầy trọn; bằng cách này, chúng ta sẽ mang chứng cứ của Hội thánh, và việc xây dựng Hội thánh sẽ được thực tại hóa giữa vòng chúng ta – 11:6; 1 Gi. 1:3; Êph. 3:8; 2:21-22.
- D. Để khôi phục sự xây dựng của Đức Chúa Trời, trước hết Đức Chúa Trời cần phải khôi phục lại chức tế lễ – Exr. 1:1-4; 7:1-5.

III. Sự xây dựng nhà của Đức Chúa Trời như nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời chính là chức tế lễ; chức tế lễ thánh là nhà thuộc linh – Êph. 2:21-22; 1 Phi. 2:5:

- A. *Thuộc linh* chỉ về khả lực của sự sống thần thượng để yêu và lớn lên; *thánh*, khả lực của bản chất thần thượng để phân rẽ và thánh hoá – c. 5:
 - 1. Nhà của Đức Chúa Trời tồn tại chủ yếu bởi sự sống thần thượng; do đó, nhà này là nhà thuộc linh.
 - 2. Chức tế lễ tồn tại chủ yếu bởi bản chất thần thượng; do đó, chức tế lễ này là thánh.
- B. Từ liệu Hi Lạp cho *chức tế lễ* trong câu 5 và 9, *hierateuma*, không hàm ý đến chức vụ tế lễ mà là một hội chúng các thầy tế lễ, một thân thể các thầy tế lễ, một chức tế lễ.
- C. Một thân thể gồm các thầy tế lễ được liên kết lại chính là nhà thuộc linh được-xây-dựng.
- D. Trong câu 5, Phi-e-rơ dùng thuật ngữ *nhà thuộc linh* và *chức tế lễ thánh* để chỉ về nếp sống Hội thánh:
 - 1. Đây không phải là sống đời sống thuộc linh cách cá nhân chủ nghĩa, mà là sống đời sống thuộc linh cách tập thể hầu hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời và làm thỏa mãn khát vọng của Ngài – Êph. 1:5, 9, 11; 3:11; Sáng. 1:26.
 - 2. Đức Chúa Trời muốn một ngôi nhà thuộc linh làm nơi cư ngụ của Ngài, một thân thể làm tế lễ, một chức tế lễ, cho sự phụng sự Ngài.

IV. Trong chức vụ tế lễ, chúng ta cần làm một với sự xây dựng và làm một với Đức Chúa Trời được-xây-dựng để xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời – Êph. 3:16-17a; Gi. 14:2, 23:

- A. “Xây dựng Đức Chúa Trời và con người nên một / Là công tác [của các thầy tế lễ] trước mặt Đức Chúa Trời” – *Thánh ca* 849.
- B. Gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết được đem vào trong chúng ta để trở thành sự sống và bản thể của chúng ta – 1 Ti. 1:4; 2 Cô. 13:14; Êph. 3:16-17a; La. 8:9-10, 6, 11:
 - 1. Gia tể và mục tiêu của Đức Chúa Trời theo khát vọng của lòng Ngài là xây dựng chính Ngài vào trong con người và xây dựng con người vào trong Ngài – 2 Sa. 7:12-14a; Êph. 3:17a.
 - 2. Ý định của Đức Chúa Trời trong gia tể của Ngài là xây dựng chính Ngài trong Christ vào trong bản thể của chúng ta – 2 Sa. 7:12-14a; Êph. 3:17a; Gi. 14:20.
 - 3. Đức Chúa Trời trong Christ đang ở trong chúng ta để xây dựng chính Ngài vào trong bản thể của chúng ta và xây dựng chúng ta vào trong bản thể của Ngài – 2 Sa. 7:12-14a; Mat. 16:18; Gi. 14:23; Êph. 3:17a.
- C. Christ, Đấng được xây dựng, được cấu tạo, vào bên trong chúng ta chính là nhà của Đức Chúa Trời và cũng là nhà của chúng ta; ngôi nhà này là nơi cư ngụ hỗ tương, nơi Đức Chúa Trời và chúng ta, chúng ta và Đức Chúa Trời, được hòa quyện với nhau nên một thực thể – Gi. 14:2, 23; 15:4a.
- D. Trong mọi phương diện công tác của chúng ta – việc rao giảng phúc âm, nuôi dưỡng tín đồ, thiết lập Hội thánh, hoàn hảo thánh đồ – yếu tố nội tại cần phải là chúng ta cung ứng sự xây dựng và Đức Chúa Trời được-xây-dựng vào trong người khác – Mat. 16:18; Êph. 3:17a:
 - 1. Nếu chúng ta nhận biết Đức Chúa Trời khao khát đem chính Ngài vào trong những người được chọn của Ngài, thì khi đó mục tiêu công tác của chúng ta sẽ là cung ứng sự xây dựng và Đức Chúa Trời được-xây-dựng vào trong người khác hầu cho Đức Chúa Trời Tam Nhất có thể xây dựng chính Ngài vào trong bản thể của họ – Êph. 3:17a.
 - 2. Chúng ta nên suy ngẫm lại công tác mà chúng ta đang làm cho Chúa và hỏi xem có bao nhiêu Christ tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã được đem vào bên trong những người mà chúng ta đem đến với Chúa – Ga. 4:19; Côi. 1:28.

3. Chúng ta cần thực hành một điều – cung ứng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết vào trong người khác hầu cho Ngài có thể xây dựng chính Ngài vào trong người bên trong của họ; chúng ta cần cầu nguyện để Chúa dạy dỗ chúng ta lao tác trong phương cách này – 2 Cô. 13:14; 1 Cô. 3:9a, 10, 12.
 4. Khi chúng ta xây dựng Hội thánh bởi Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết, thực ra đó không phải là chúng ta đang xây dựng; mà là Đức Chúa Trời đang xây dựng qua chúng ta, đang sử dụng chúng ta như các thầy tế lễ để ban phát chính Ngài vào trong người khác – Công. 9:15.
- E. Ngày nay, khi lao tác cho Đức Chúa Trời, chúng ta nên dự phần trong sự xây dựng của Đức Chúa Trời – tức là sự cấu thành của yếu tố thần thượng vào trong yếu tố nhân tính và yếu tố nhân tính vào trong yếu tố thần thượng – Gi. 14:20; 15:4a; 1 Gi. 4:15.
- F. Khi nỗ lực thực hiện đường lối chỉ định của Đức Chúa Trời theo bốn bước sinh sản, nuôi dưỡng, hoàn hảo và xây dựng, công tác của chúng ta cần phải dựa vào Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết, tức Đấng đang xây dựng chính Ngài vào trong những người được chọn của Ngài và đang xây dựng họ vào trong Ngài – 2 Cô. 13:14; Êph. 3:16-17a; 4:4-6.
- G. Nếu cung ứng sự xây dựng và Đức Chúa Trời được-xây-dựng vào trong người khác để họ lớn lên trong sự sống thần thượng thì chúng ta đang xây dựng Thân thể Đấng Christ, là điều sẽ dẫn đến tuyền đích là Giê-ru-sa-lem Mới – Côl. 2:19; Êph. 4:15-16; Khải. 21:10.

Trích lời chức vụ:

SỰ KHÔI PHỤC CỦA CHÚA ĐƯỢC NHẬN BIẾT BỞI CHỨC TẾ LỄ

Trong chức tế lễ, luôn có sự thất bại về phía con người và sự khôi phục liên tục về phía thần thượng. Sau khi sự sáng tạo được phục hồi, A-đam được đặt vào trong vị trí thật của chức tế lễ. Khi A-đam sa ngã, Đức Chúa Trời đã đến để khôi phục chức tế lễ bởi sự cứu chuộc của Ngài. Nhờ sự cứu chuộc, A-bên đã được đem trở lại vào trong chức tế lễ. Ông đã trở thành một thầy tế lễ được chuộc để vui hưởng và tiếp xúc Đức Chúa Trời, để thi hành chức năng với Đức Chúa Trời và dự phần Đức Chúa Trời.

Cuối cùng, chức tế lễ dưới sự cứu chuộc này cũng bị con người đánh mất. Sau đó, Đức Chúa Trời đã đến để chọn Áp-ra-ham ra khỏi dòng dõi sa ngã và đem ông vào trong chức tế lễ. Ông đã trở thành một thầy tế lễ cầu thay cho người khác. Sáng Thế Kí chương 18 khải thị rằng Đức Chúa Trời đã đến ngay lều trại của Áp-ra-ham. Lều trại đó là Nơi chí thánh. Áp-ra-ham đã ở trong Nơi chí thánh làm một với Chúa. Do đó, ông đã nhận lãnh khải tượng về Sô-đôm và kế hoạch của Chúa.

Dần dần, các thế hệ con cháu của Áp-ra-ham, tức con cái Israel, đã rơi vào Ai Cập. Do đó, họ lại đánh mất chức tế lễ lần nữa. Nhưng Chúa đã cứu chuộc họ qua lễ Vượt qua và bảo họ rằng Ngài đã có ý định làm cho họ nên một vương quốc các thầy tế lễ hay là một vương quốc tế lễ (Xuất. 19). Không phải chỉ có một thầy tế lễ nhưng là cả một vương quốc các thầy tế lễ. Tuy nhiên, không lâu sau đó toàn dân Israel lại sa ngã bởi việc thờ lạy bò vàng. Khi đó, chức tế lễ bị chuyển dời từ cả quốc gia sang cho chi phái Lê-vi. Sau đó, trong thời của Ê-li, tình trạng của các thầy tế lễ thuộc chi phái Lê-vi trở nên tồi tệ. Họ đã sa ngã đến nỗi đánh mất mọi điều thuộc về chức tế lễ. Nhưng Đức Chúa Trời đã dấy lên các vua và các tiên tri để phục hồi lại chức tế lễ. Tất cả các vua và các tiên tri, tức những người đã ở cùng với Đức Chúa Trời, đã được đem vào trong chức tế lễ thật.

Bây giờ, chúng ta đến với Tân Ước. Như chúng ta đã thấy, Chúa Jesus, Đấng là Thầy tế lễ của tất cả các thầy tế lễ, đã đem chúng ta vào trong chức tế lễ qua sự cứu chuộc của Ngài. Cả Hội thánh bây giờ cần phải là chức tế lễ. Tuy nhiên, chức tế lễ này cũng lại bị đánh mất. Do đó, sự khôi phục nếp sống Hội thánh là sự khôi phục về chức tế lễ thật. Đây không phải là vấn đề của việc phụng sự, công tác, hay hoạt động.

Đây chỉ đơn thuần là vấn đề chức tế lễ. Chúng ta cần phải được khôi phục vào trong chức tế lễ, có nghĩa là chúng ta cần phải được đem trở lại vào trong sự tương giao thật với Chúa.

Rõ ràng đây không phải là vấn đề làm một điều gì đó cho Chúa, cũng không phải là một sự chuyển dời. Sự khôi phục của Chúa hoàn toàn là vấn đề chức tế lễ. Chúng ta phải được đem vào trong sự hiện diện của Chúa. Chúng ta cần phải học biết làm thế nào để được Chúa sở hữu và chiếm hữu cho đến khi chúng ta được đổ đầy, dầm thấm và thấm đẫm Chúa. Chúng ta hãy quên đi bất kì loại công tác nào. Đây không phải là trách nhiệm của chúng ta mà là trách nhiệm của Ngài. Trách nhiệm của chúng ta chỉ đơn giản là chăm sóc chức tế lễ.

Bản kí thuật trong Kinh Thánh bày tỏ rõ ràng không một công tác nào của Đức Chúa Trời được tư tưởng hay hoạt động của con người khởi xướng. Tất cả công tác của Ngài đều được khởi xướng bởi chức tế lễ. Chúng ta cần phải quên đi các công tác, hoạt động, phong trào, phương cách, nghi thức, và thậm chí là các sự dạy dỗ và ân tứ. Nhu cầu duy nhất của chúng ta là chức tế lễ thật.

Chúng ta cần có những khoảng thời gian ở trên “nóc nhà”, ở trên “đảo Bát-mô”, hay ở “mé sông”, và trong “đồng vắng”. Điều này có nghĩa là chúng ta cần có những khoảng thời gian được tách biệt và đóng lại tất cả cho Chúa hầu cho chúng ta không chỉ dành thời gian mà còn để cả đời sống và thân vị mình trong sự hiện diện của Ngài. Khi đó, Ngài sẽ chiếm hữu chúng ta, và toàn bộ quan niệm của chúng ta sẽ được thay đổi sang cái nhìn thuộc trời về chức tế lễ.

Tôi phải lặp lại rằng sự khôi phục của Chúa là sự khôi phục về chức tế lễ này. Sự khôi phục nếp sống Hội thánh không phải là một phong trào, một công tác, hay một hoạt động, mà chỉ là khôi phục chức tế lễ. Điều mà Chúa cần là một nhóm người được đem vào trong sự hiện diện của Ngài và thậm chí được đem vào trong chính Chúa cho đến khi họ làm một với Ngài. Khi đó, Ngài sẽ tự do tuôn chảy và thực hiện ý chỉ của Ngài để hoàn thành mục đích của Ngài. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, “Chức tế lễ”, tr. 440-441*)

MỌI SỰ PHỤNG SỰ ĐỀU PHẢI THUỘC CHỨC TẾ LỄ

Mọi sự phụng sự Chúa đều phải thuộc chức tế lễ, bất kể loại phụng sự đó là gì. Sự phụng sự của chúng ta cho Chúa phải là một loại phụng sự tế lễ. Các thầy tế lễ trong Cựu Ước không chỉ là thầy tế lễ mà còn là đạo quân, vì vậy đạo quân này là một đạo quân thầy tế lễ. Các thầy tế lễ không chỉ đứng trước mặt Đức Chúa Trời, cung ứng cho Ngài, mà họ còn phải chiến đấu trong chiến trận. Đạo quân của Chúa là một đạo quân thầy tế lễ. Điều này có nghĩa là nếu chúng ta không là các thầy tế lễ, thì chúng ta không bao giờ có thể chiến đấu cho Chúa. Chúng ta cần phải là một chức tế lễ để chiến đấu cho Chúa.

Sau khi con cái Israel băng qua sông Giô-đanh và bước vào vùng đất Ca-na-an, trận chiến đầu tiên là một trận chiến được chiến đấu bởi các thầy tế lễ. Không phải được chiến đấu bằng bất kì các loại vũ khí thể tục nào, mà là bằng Hòm Giao Ước. Hòm Giao ước đã là một vũ khí chiếm ưu thế. Thêm nữa, các thầy tế lễ đã sử dụng các kèn tiếng vang. Họ thật là một đạo quân lạ thường, và họ đã chiến đấu cách lạ thường với một loại vũ khí rất lạ thường. Mọi thứ đều lạ lùng. Đây thường không phải là cách mà chúng ta dùng để chiến đấu. Tuy nhiên, sau đó, chúng ta sẽ thấy mình cần phải học cách chiến đấu như thế. Nói một cách cơ bản, đạo quân này là chức tế lễ. Tôi không có ý nói về chức vụ thầy tế lễ, nhưng là một đạo quân thầy tế lễ, một thân thể gồm các thầy tế lễ được liên hiệp với nhau ở dưới sự lãnh đạo của Hòm Giao Ước.

Khi chúng ta đến với Tân Ước, chúng ta thấy các sứ đồ đều là những sứ đồ thuộc chức tế lễ. Một sứ đồ cần phải là một thầy tế lễ. Nếu chúng ta không biết làm thế nào để trở thành các thầy tế lễ, chúng ta không bao giờ có thể là những sứ đồ. Sứ đồ Phao-lô nói chúng ta rằng ông đã lao khổ như một thầy tế lễ trong việc rao giảng phúc âm. Chính là bởi như một thầy tế lễ mà ông đã dâng trình tất cả tín đồ người ngoại

cho Chúa như một của lễ. Tôi tin rằng anh em đã đọc La Mã nhiều lần, nhưng anh em có bao giờ để ý đến La Mã 15:16 nói rằng Phao-lô đã rao giảng phúc âm như một thầy tế lễ? Nếu chúng ta là những người đi truyền bá phúc âm, thì chúng ta cần phải là những thầy tế lễ như vậy. Chúng ta cần phải là những người truyền bá thuộc chức tế lễ. Nếu chúng ta không phải là các thầy tế lễ, thì chúng ta không bao giờ có thể rao giảng phúc âm cách thích đáng. Phúc âm phải được rao giảng bởi những người truyền bá thuộc chức tế lễ.

Khi sứ đồ Phi-e-rơ nói với chúng ta rằng ông và người khác đã bền đỗ trong việc cầu nguyện và trong việc cung ứng lời. Điều này có nghĩa là để cung ứng lời, thì chúng ta trước hết phải là các thầy tế lễ. Là các thầy tế lễ, chúng ta cần phải dâng chính mình trong việc cầu nguyện và dành thời gian trong sự hiện diện của Chúa. Đây là chức vụ thuộc chức tế lễ.

Trước tất cả mọi loại phụng sự, chúng ta cần phải trước hết phụng sự như những thầy tế lễ trong sự hiện diện của Chúa. Nếu chúng ta là những trưởng lão, chúng ta cần phải là những trưởng lão thuộc chức tế lễ. Nếu chúng ta là những phó tế nam hoặc nữ, chúng ta cần trước hết phải là các thầy tế lễ. Không phải là các thầy tế lễ, thì chúng ta không bao giờ có thể trở thành những anh em tốt, hoặc những chị em tốt trong Hội thánh. Không chỉ là vậy. Chúng ta cần phải là những người chồng thuộc chức tế lễ, là những người vợ thuộc chức tế lễ, và là những bậc cha mẹ thuộc chức tế lễ. Chúng ta phải thuộc chức tế lễ trong mọi sự.

Đạo quân cần phải thuộc chức tế lễ; sứ đồ cần phải thuộc chức tế lễ; người truyền giảng phúc âm cần phải thuộc chức tế lễ; người cung ứng lời cần phải thuộc chức tế lễ; trưởng lão và phó tế cần phải thuộc chức tế lễ; các anh em và chị em cần phải thuộc chức tế lễ; các người chồng, người vợ, cha mẹ, và con trẻ đều cần phải thuộc chức tế lễ. Điều này đơn giản nghĩa là trong sự phụng sự của Chúa, chúng ta cần phải là người trước hết mở chính mình ra cho Chúa và dành thời gian trong sự hiện diện của Ngài. Điều này sẽ làm cho Ngài có thể đổ đầy, dầm thấm, và thậm chí nuốt lấy chúng ta hầu chúng ta có thể làm một với Ngài. Rồi khi đó Ngài sẽ trở thành nội dung của chúng ta, và chúng ta sẽ trở thành sự biểu lộ của Ngài. Ngài sẽ có thể nói một điều gì đó qua chúng ta và biểu lộ một điều gì đó từ bên trong chúng ta, dù là chúng ta đang chiến đấu, đang rao giảng phúc âm, đang dạy dỗ lời, hoặc đang phụng sự như những trưởng lão hoặc phó tế. Bất cứ điều gì chúng ta là đều sẽ trở thành một kênh dẫn cho Chúa để tuôn chảy ra. Điều này phải trở nên phương cách sống của chúng ta, phương cách lao tác của chúng ta, và phương cách phụng sự của chúng ta.

CHỈ CHỨC VỤ TẾ LỄ MỚI CÓ THỂ XÂY DỰNG HỘI THÁNH

Hội thánh được xây dựng cách cơ bản là bởi chức vụ thuộc chức tế lễ, không phải bởi chức vụ giảng dạy. Tất cả các Hội thánh địa phương cần phải là một thân thể gồm các thầy tế lễ thuộc địa phương. Chúng ta không cần nói quá nhiều, nhưng chúng ta cần chức vụ thuộc chức tế lễ. Một Hội thánh địa phương mạnh mẽ là một nơi đầy đầy những người cầu nguyện. Họ có thể không quá mạnh mẽ trong việc phát ngôn hay trong việc dạy dỗ, nhưng họ mạnh mẽ trong việc cầu nguyện. Linh của họ mạnh mẽ trong việc cầu nguyện vì họ thực hành chức tế lễ trong bước đi hằng ngày của họ. Họ đã học biết để mở chính họ ra cho Chúa, đến với Ngài và dành thời gian trong sự hiện diện của Ngài. Họ đã học biết để được đổ đầy và thậm chí là được nuốt chửng bởi Chúa. Do đó, linh của họ thật rất sống động, rất năng động, và thậm chí là quyết liệt. Khi họ đến các buổi nhóm, không có điều gì có thể làm nguội lạnh họ. Vì có một điều gì đó cứ đang đốt cháy bên trong linh của họ.

Tại sao chúng ta cần cầu nguyện? Là vì chúng ta không thể làm bất cứ điều gì. Chúng ta không bao giờ có thể trở thành những trưởng lão, chúng ta không bao giờ có thể trở thành những phó tế, và chúng ta cũng không bao giờ có thể trở thành những người truyền bá phúc âm. Chúng ta chỉ đơn giản là không thể làm được. Vì vậy chúng ta cần phải cầu nguyện, nghĩa là chúng ta đặt lòng tin cậy của mình nơi Chúa. Lí do thứ hai chúng ta cần cầu nguyện là vì chúng ta nhận biết Đức Chúa Trời làm một điều gì đó qua chúng

ta. Không có chúng ta, Đức Chúa Trời thậm chí không thể làm được bất cứ điều gì. Đây thật là một điều phi thường. Không có chúng ta, Chúa không thể rao giảng phúc âm. Không có chúng ta, Ngài không bao giờ có thể cứu các tội nhân. Mặc dù chúng ta cần Ngài, nhưng Ngài cần chúng ta nhiều hơn. Vì vậy chúng ta phải cầu nguyện vì chúng ta không thể làm bất cứ điều gì và bởi vì không có chúng ta thì Đức Chúa Trời cũng không thể làm bất cứ điều gì. Lí do thứ ba chúng ta cần phải cầu nguyện là vì Đức Chúa Trời muốn hòa quyện chính Ngài với con người. Do đó, chúng ta cầu nguyện để mở chính mình ra cho Chúa hầu Ngài có thể hòa quyện chính Ngài với chúng ta. Khi Đức Chúa Trời và con người được hòa quyện cùng nhau qua việc cầu nguyện thuộc chức tế lễ, thì Đức Chúa Trời sẽ tuôn tràn ra qua con người để thực hiện công tác của Ngài.

Vì thế chúng ta thấy rằng nếu chúng ta đang muốn xây dựng Hội thánh, chúng ta trước hết cần phải nhận ra rằng mình không thể làm bất cứ điều gì. Chúng ta không thể xây dựng Hội thánh, nhưng chúng ta cần phải xây. Điều này đặt gánh nặng cho chúng ta cầu nguyện. Thậm chí Chúa không thể xây dựng Hội thánh nếu chúng ta không cầu nguyện. Việc xây dựng Hội thánh chỉ có thể được hoàn thành bởi việc hòa quyện của Đức Chúa Trời và con người. Cần phải có những người nào đó dâng chính họ cho Chúa hầu Chúa có thể hòa quyện chính Ngài với họ. Rồi khi đó Hội thánh mới có thể được xây dựng. Sự xây dựng không phải là bởi chức vụ của lời, nhưng là bởi chức vụ của chức tế lễ. Chúng ta cần phải đơn sơ học thực hành chức tế lễ; rồi khi đó chúng ta sẽ nhìn thấy kết quả.

Trong việc đọc lịch sử Hội thánh và tiểu sử của nhiều người thuộc linh, chúng ta thấy cùng một nguyên tắc này. Đây không phải là vấn đề của việc công tác hoặc vấn đề của việc cung ứng. Mà đây là vấn đề của việc thực hành chức tế lễ. Chúng ta cần phải có chức vụ thuộc chức tế lễ. Dĩ nhiên, chúng ta cần những người công tác vòng ngoài, nhưng chúng ta cần phải biết rằng tất cả mọi hoạt động ở vòng ngoài đều ở dưới sự hướng dẫn của những ai ở trong Nơi thánh hay Nơi chí thánh. Không có các thầy tế lễ trong Nơi thánh hay Nơi chí thánh, thì không có sự chỉ dẫn cho dân sự lao tác ở bên ngoài. Tất cả mọi hoạt động bên ngoài đều cần phải ở dưới sự chỉ dẫn của chức tế lễ bên trong. Ngày nay chúng ta cần chức vụ thuộc chức tế lễ này. (*Tuyển tập Witness Lee, 1966, tập 1, “Chức tế lễ”, tr. 468-469, 470-472*)

CUNG ỨNG ĐỨC CHÚA TRỜI XÂY DỰNG VÀ ĐỨC CHÚA TRỜI ĐƯỢC-XÂY-DỰNG

Công tác của chúng ta trong sự khôi phục ngày nay là cung ứng Đức Chúa Trời cho dân sự. Phải, chúng ta cần cứu các tội nhân, nuôi dưỡng các thánh đồ và hoàn hảo họ. Tuy nhiên, vấn đề trọng yếu là chúng ta cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác. Đức Chúa Trời mà chúng ta cung ứng không chỉ là Đức Chúa Trời xây dựng – Ngài cũng là Đức Chúa Trời được-xây-dựng. Nếu chúng ta không cung ứng Đức Chúa Trời theo cách này, công tác chúng ta sẽ là gỗ, cỏ khô, và rơm rạ (1 Cô. 3:12).

Tôi xin anh em xem xét lại công tác mà anh em đang làm cho Chúa. Có lẽ anh em đã mở rộng khu vực hoặc đem nhiều người đến với Đức Chúa Trời. Nhưng tôi hỏi anh em câu này: Đấng Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất được truyền vào trong những người anh em đem về với Đức Chúa Trời được bao nhiêu? Nếu chúng ta thành thật và chân thật, chúng ta sẽ hạ mình thừa nhận là Đức Chúa Trời Tam Nhất được truyền vào trong những người chúng ta đem về với Đức Chúa Trời là không được bao nhiêu. Vì thế, chúng ta cần thực hành một điều – cung ứng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình vào trong người khác để Ngài có thể xây dựng chính Ngài vào trong người bề trong của họ. Trong mọi phương diện công tác của chúng ta – rao giảng phúc âm, nuôi dưỡng các tín đồ, hoàn hảo các thánh đồ – thì yếu tố nội tại chúng ta phải thực hiện là cung ứng Đức Chúa Trời xây dựng và được xây dựng cho người khác. Tôi giục lòng anh em cầu nguyện để Chúa dạy anh em công tác theo cách này.

**ĐỨC CHÚA TRỜI TAM NHẤT ĐÃ-TRẢI-QUA-TIẾN-TRÌNH XÂY DỰNG CHÍNH NGÀI VÀO
TRONG DÂN ĐƯỢC CHUỘC CỦA NGÀI**

Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình được hiện thân trong Christ và được nhận biết là Linh tổng kết. Đây là Đức Chúa Trời mà chúng ta thờ phượng, rao giảng, và cung ứng cho người khác. Ngày nay, Ngài đang xây dựng chính Ngài vào trong dân được chuộc của Ngài để xây dựng nên ngôi nhà có Ngài là yếu tố và cũng có đôi điều từ nhân tính được chuộc và được nâng cao của họ. Nhà này là Hội thánh, tức Thân thể Đấng Christ. Nhà này là sự mở rộng, sự phát triển của Đấng Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất được nhận biết như là Linh. Khi thực hiện đường lối chỉ định của Đức Chúa Trời theo bốn bước sinh sản, nuôi dưỡng, hoàn hảo và xây dựng, thì công tác của chúng ta phải dựa trên Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, tức Đấng đang xây dựng chính Ngài vào trong tuyền dân Ngài. (*Nghiên cứu sự sống sách 1&2 Sa-mu-ên*, tr. 200-201)